

sætter for denne Dag, at der skal lukkes Kl. 8. Den Lov, vi har vedtaget her i Rigsdagen i Aar, omfatter nemlig kun Bestemmelser for Mandag, Tirsdag, Onsdag, Torsdag og Lørdag, men rører ikke ved Fredag, og man har rimeligvis ikke tænkt sig Muligheden af, at der skulde røres ved Søndag. Som Følge af denne Bestemmelse i den gamle 8-Lukkelov kan Butikkerne altsaa have aabent fra 4—8. Men den, der skal undersøge dette Forhold i Lovene, er ikke færdig hermed. Han vil støde paa en Lov af 1909, som ogsaa omfatter Spørgsmaalet for enkelte Tilfældes Vedkommende, idet der deri findes særlige Regler for Bagere og lignende. Jeg nævner dette som Eksempel overfor den højtærede Minister for at vise, at det er uhyre vanskeligt for Folk selv at afgøre, hvorvidt de maa holde aabent eller ej. Og gaar vi videre til den kommende Uge, fra 10.—17. December, ser vi, at i den falder vi tilbage paa den gældende 7-Lukkelov, saaledes at der indtil Torsdag lukkes Kl. 7, Fredag Kl. 8 og Lørdag Kl. 10. Men kommer vi til Søndagen den 17., falder Lovbestemmelsen om Lukning Kl. 8 bort, idet vi saa er inde i Tidsrummet de sidste 7 Dage før Jul, og saa maa der holdes aabent til Kl. 11 den Dag; det fastsætter nemlig 8-Lukkeloven. Jeg tror, at dette Eksempel vil være tilstrækkeligt til at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at disse Forhold ikke er saa heldige, som de kunde være, for dem, som virkelig vil undersøge Lovens Bestemmelser og søge dem overholdt.

Under Behandlingen af nærværende Lovforslag har det gamle Spørgsmaal, som vi har diskuteret tidligere her i Tinget, om de saakaldte Konfektoreforretninger, været fremdraget. Jo flere Indskrænkninger der kommer i den Tid, Forretningerne maa holde aabent, des stærkere springer det i Øjnene, at der er en enkelt Slags Forretninger, der har Lov til at holde aabent, medens alle andre maa lukke. Det springer stærkere i Øjnene, naar man ser, hvorledes den Omstændighed, at disse har et andet Borgerskab, bevirker, at de kan handle med en Mængde af de samme Ting, som de andre Forretninger handler med. Jeg henviser til et Andragende fra forskellige Foreninger af Legetøjsforhandlere og andre. Det er en Urimelighed. Vi har søgt at raade Bod derpaa ved en Rettelse i den tidligere Lukkelov, men under Arbejdet paa denne Sag er min Opmærksomhed stærkt blevet henledt paa, om man ikke, hvis dette Forhold skal

ordnes, maa gaa tilbage til selve Næringslovens Bestemmelser, om ikke Urimeligheden findes deri. Jeg gør nemlig opmærksom paa, at hele Forholdet skjuler sig i Næringslovens § 20, som i Litra c. bestemmer, at det at være Bager giver Ret til den under Konditori og Kagebageri henhørende Bagerivirksomhed, og under d., at det at være Kagebager giver Ret til Tilvirkning ikke blot af alle Slags Kager, men tillige af egentlige Konditorvarer, og i Næringslovens § 23 indeholdes saa Af sættingsretten for de samme Varer. Selvfølgelig kan det dog ikke have været Næringslovens Forudsætning, at dette Haandværk, der bestaar i at bage Kager og lave Konditorvarer, skulde kunne bruges til en slet og ret Handel, hvor man selv kun fabrikerede en meget ringe Del af de Ting, der blev handlet med, men købte den allerstørste Part af dem og i øvrigt kun brugte selve Borgerskabet som Haandværker til at drive sin Handel paa. Jeg tror altsaa, at Oprindelsen til de uheldige Forhold ligger i selve Næringslovens Bestemmelser, og derfor vil jeg henlede Handelsministeriets Opmærksomhed paa dette Forhold.

Der er altsaa i Almindelighed ikke stillet noget Ændringsforslag. Kun er der stillet en ganske enkelt redaktionel Ændring, som jeg, da Sagen herfra skal gaa til Folketinget, har fundet det rigtigt at stille. Der føres nemlig en stadig Kamp mellem Rigsdagen og Ministeriet om, hvorvidt Grundlovsdagen er den 5. Juni eller f. Eks. den 22. April. Der staaer nemlig her i Overskriften — og noget lignende er sket flere Gange før paa Rigsdagen —: „Forslag til Lov om Ændring i Lov om den offentlige Fred paa Folkekirken Helligdage samt Grundlovsdagen af 22. April 1904“. Man finder det rigtigst at flytte denne Dato op — og man har gjort det Gang paa Gang —, saaledes at den kommer til at staa efter „Ændring i Lov“. Og da nu Lovforslaget har været i Udvalg og skal til Folketinget, finder man det rigtigt at gøre denne Forandring igen. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Rode): Paa Justitsministerens Vegne skal jeg sige, at de Betragtninger, det ærede Medlem har fremført, skal komme til Overvejelse, og derefter vil de sikkert blive fremført ogsaa i Folketinget. Jeg antager ogsaa, at Handelsministeren vil lægge Mærke til de Bemærkninger, det ærede Medlem har frem-